

« C'est dingue, tout ce que les gens peuvent balancer à la mer », pensa John en déplorant aussitôt la banalité de sa remarque. N'empêche, à perte de vue, des carcasses de jerrycans, des sprays rouillés, de la gomme de pneu durcie comme du bois par le sel et autres fragments de filets jonchaient la plage en une frange déprimante, parallèle au rivage. Dans un soupir, il se baissa pour ramasser un flacon vide d'huile solaire en tentant de se représenter les visages de ceux, plaisanciers ou pêcheurs du coin, qui se débarrassaient de leurs petites saloperies par-dessus bord en toute impunité, parfaitement conscients de leur acte.

„Je šílený, co všechno můžou lidi hodit do moře,“ pomyslel si John a ihned ho zamrzela všednost svého poznatku. Nicméně kusy kanystrů, rezavé rozprašovače, pneumatiky solí ztvrdlé na kámen a zbytky sítí pokrývaly pláž kam oko dohlédlo a tvořily tak podél břehu jakýsi žalostný pás. S povzdechem se sklonil pro prázdnou lahvičku od opalovacího oleje a zkoušel si představit obličej vodáků či místních rybářů, kteří zcela beztrestně to své harampádí vyhazovali z lodi, a přitom si svého počínání byli moc dobře vědomi.

stylisticky pěkné